

0048 56 65 22
zawacka.pl
870502738
02
0000 500

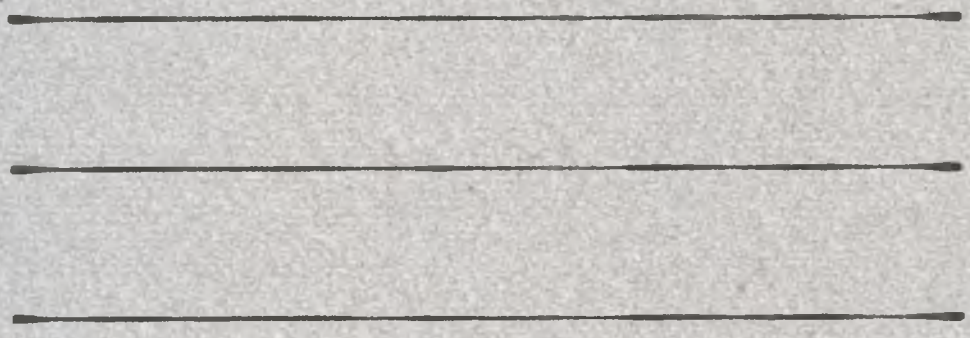
19.01.2004r.

-meter. JADAK

J

kart i⁴

1/104/R

na Jępiel ska - Nowak

Toruń
AK

†† Leszczyński Tomasz
ps. „Krystian”, „Lesze”

N:1225/20403om.

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

Ło. są. czyniński Tom. 2/52

T: VI-1225/2040 Tom.....

Tomini A. M.

I./1. Relacja *lv. 1 s. 1*

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora *lv. 2 s. 1-2*

II. Materiały uzupełniające relację *lv. 3 s. 1-3*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja

.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne *lv. 10*

VI. Fotografie *dział ilustrowany*

1/1. Relacja - Leszczyński Tomasz

1. Biogram - relacja autorstwa Yrony Jagielskiej - Nowakowej, mpis oryg. k. 1 s. 1

LESZCZYNSKI TOMASZ ps. Leszcz ()

Ogniomistrz I Dyonu Pomiarów ^{Prz.} na Rudaku- Spoza.

Mieszkał na Rudaku ul. Strzałowa 12.

W czasie wojny pracował jako ślusarz w koszarach na Rudaku.

W 1940 r. do konspiracji wciągnął go chorąży Rech z 31 PAL, który przybył do Torunia z GG.

Do jego domu przyjeżdżał kolejarz Tadeusz Witkowski ps. Żbik i Zdzisław Jeziorański ps. Zych, Jan Nowak przywoząc ulotki w jęz. niemieckim w ramach akcji "N".

Sam przewoził z lipnowskiego gazetki Orzeł Biały i Biuletyn Informacyjny.

6 maja 1943 r. został aresztowany przez Gestapo wraz z St. Szudzińskim, Wojtyńskim, Krajewskim, Turmanowskim i Kalińskim. Gestapo założyło "kocioł". Około północy przyszedł Witkowski /Żbik/, został aresztowany.

Leszcz został zesłany do obozu w Mathausen. Oswobodzeni przez armię amerykańską. Wrócił ze strefy amerykańskiej i pracował jako księgowy.

PP AK, T.: Jeziorański, Nowak Z., Chrzanowski B., Jagielska I.,
Krajewski J., Leszczyński T., Leszczyńska L.,

nowe Jagielska - Nowakowa

/-/ Irena Jagielska-Nowakowa

1/13. Inne materiały dokumentacyjne
- Leszczyński Tomasz

1. Oświadczenie T. Leszczyńskiego nt.
działalności Kazimiera Jagielskiego,
ksero oryg. z 17.12.1963 k. 1 s. 1
2. Karta - wypis z Arch. Państw. w
Toruniu, aktar z Bolw i J wypis oryg. k. 1 s. 2

2
1

OSWIADCZENIE
=====

My niżej podpisani towarzysze pracy konspiracyjnej Ob. Kazimierza Jagielskiego / pseud. / „Ł o 4” urodzonego dnia 3 marca 1898 r. w Łubowicach pow. Gniezno, stwierdzamy, że wymieniony wspólnie znami od roku 1940 do miesiąca października 1943 r. / tj. do chwili przymusowego zabrania go do wojska niemieckiego / pracował organizacji podziemnej o nazwie: „Polski Związek Powstańcy” i związek ten wszedł w skład Armii Krajowej, która brała czynny udział w walce z okupantem hitlerowskim.

Powyższe dane stwierdzamy własnoręcznym podpisem.

Toruń, dnia 17 grudnia 1963r.

.....
1/ Leszczyński Tomasz
Toruń - ul. Strzałowa Nr. 12.

Autentyczność własnoręcznego podpisu
Ob. Leszczyńskiego T. stwierdzam.

W BYDGOSZCZY

487e. 67 Hurto wnia w
ul. Szczytna 17, tel. 71-03

.....
2/ Krajewski Józef
Toruń - ul. Marchlewskiego 35.

Autentyczność własnoręcznego podpisu
Ob. Krajewskiego Józefa stwierdzam.

17967
.....
Okręgowe Przedsiębiorstwo
Przemysłu Orzewanego
w Toruniu
Przedsiębiorstwo Państwowe
ul. Moniuszki 12 - tel. 50-86

onyg. w terenie
Jagielska Gwa,
T: 429/429, Pda
- imp. Toruń J.

LESZCZYŃSKI Tomasz, ps. " Krystian "
s. Antoniego i Marii Timmel
§ 08.12.1902 Oświęcim
+ 26.03.1974 Toruń

PZP-AK
Pomorze
Toruń

APT ²
spis 3
nr 191
/ZBOWiD/

~~KINSEKEX~~ ZBOWiD - Legit. nr 394/By , ewid. nr 6146/Tor
ślusarz, magazynier ; ost.adres Toruń, Strzałowa 12

U r. 8.12.1902 w Oświęcimiu, szk. podst. ukończył w Krakowie, tam
nauka zaw. ślusarza, praca w zawodzie. Po odb. służby wojsk. w III Pułku
Artyl. w Kielcach, w 1923 pozostał jako podofic. zawodowy. Od/? /
do 1939 ogniomistrz w I Dywizjonie Pomiarów Artylerii w Toruniu.

We wrześniu 1939 udział w obronie W-wy. Trafił do niewoli, zwol-
niony powr. do Torunia. Pracował jako ślusarz w firmie niemieckiej.
W kwietniu 1941 wstąpił do PZP /AK/ kto zaprz. ? / Zajmował się
rozdzielaniem zarządzeń z K G AK dla Okręgów Poznań i Pomorze. Wspól-
nie z żoną - Heleną Leszczyńską kolportował prasę podziemną i ulotki
dla mieszkańców Gdańska. Areszt. 7.05.1943 w Toruniu, osadzony w więz.
Gestapo na Wałach, nast. w więz. w Bydgoszczy i Poznaniu. Od 24.10.43
w obozie w Mauthausen/nr oboz. 38693//. Wyzwolony w maju 1945.

Powrócił do Torunia w 1946 r., pracował w WPHS " Społem " w Toru-
niu jako magaz. w hurtowni. Zmarł w Toruniu 26.03.1974.

Zob. też karty :

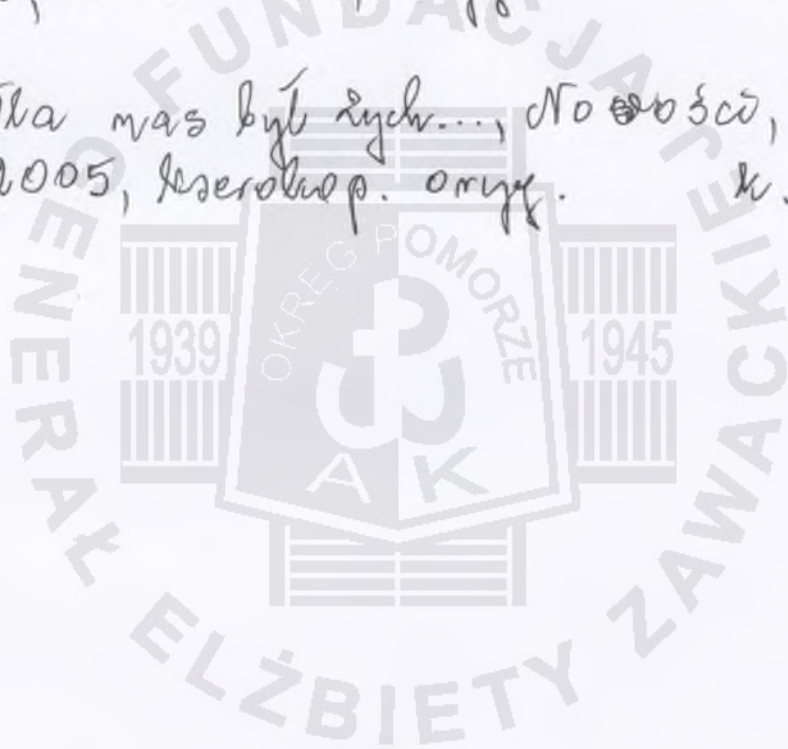
Leszczyńska Helena

Krajewski Józef

Kozianowski Adam

II. Materiały uzupełniające relacje - Leszczyński
Tomasz:

1. Zawacka E. Biogram „Leszczyński Tomasz”,
[4:] Słow. biogr. konsp. pomorskiej 1939-1945,
Toruń 1998, z. 4, s. 95-96, kserokop. k. 1 s. 1
2. Jedyniński Z., „Martyrali w Toruniu...”,
Nowości, 31.05.2004, oryg. k. 1 s. 2
3. art. „Dla nas był zych...”, Nowości,
22.01.2005, kserokop. oryg. k. 1 s. 3

Leszczyński Tomasz ps. „Krystian”, „Leszcz” (1902-1974), magazynier Akcji „N” KG AK w Toruniu.

Urodzony 8 XII 1902 r. w Oświęcimiu; syn Antoniego i Marii z d. Timmel. Ukończył szkołę powszechną w Krakowie, tam podjął naukę w zawodzie ślusarskim, po czym pracował jako ślusarz. Po odbyciu w 1923 r. służby wojskowej w 2 Pułku Art. Lekkiej w Kielcach pozostał w wojsku jako podoficer zawodowy. Przeniesiony do Torunia, służąc tu w 31 PAL ożenił się w 1928 r. z Heleną, córką kolejarza Jana Kodrzyckiego i Anny z d. Waliszewskiej.

W 1939 r. był ogniomistrzem w SPOZA (Szkole Podoficerskiej – Ośrodku Zawodowym Art.) I Dywizjonu pomiarów 31 PAL na Rudaku (dzielnica Torunia). W kampanii wrześniowej uczestniczył w obronie Warszawy. Zwolniony z niewoli powrócił do Torunia. Tu pracował jako ślusarz w firmie niemieckiej. Leszczyńscy mieszkali nadal we własnym domku na Stawkach ul. Strzałowa 12 razem z rodzicami Tomasza i matką żony. Leszczyński przyjął DVL. W 1940 r. przyjechał z Generalnego Gubernatorstwa znajomy chorąży 31 Pal o nazwisku Rech i włączył (według relacji Heleny Leszczyńskiej z 1981 r.) Tomasza do konspiracji. Był czynny w środowisku podoficerskim. Jego przydział organizacyjny to prawdopodobnie Wydział Propagandy Sztabu KO ZWZ-AK Pomorze. Jego bezpośrednim przełożonym był Adam Kozianowski ps. „Ogień II”. Współpracował z ogn. Kazimierzem Orientelem ps. „Grot”, „Mikołaj”, kierownikiem linii przerzutowej materiałów BIP KG AK o krypt. „Wisła”, a także z Janem Filipskim ps. „Kuba” i Józefem Krajewskim ps. „Kos”. U Leszczyńskich mieścił się punkt rozdziału „Biuletynu Informacyjnego” i gazetki „Orzeł Biały”. Według własnego oświadczenia złożonego w ZBoWiD: „W kwietniu 1941 r. wstąpił do PZP/AK; zajmował się rozdzielaniem zarządzeń z KG AK dla Okręgów Poznań i Pomorze”. (Kryptonim PZP używany od IV 1942 r. do V 1944 r.; Leszczyński, jak większość pomorskich żołnierzy AK, nie znał dokładnie nazwy swojej podziemnej organizacji). Do Leszczyńskich przyjeżdżali w końcu 1942 r. lub początku 1943 r. w mundurach kolejarzy Osibahnu (Kolej Wschodnia) Jan Nowak-Jeziorański ps. „Janek”, insp. BIP KG AK na woj. zachodnie i jego zastępca Stanisław Witkowski ps. „Żbik”, pochodzący ze Skepego k. Lipna. Leszczyński był także w kontakcie z Czesławem Lulińskim ps. „Stańczyk”, kier. punktu BIP w Skepem o krypt. „Pralnia”. Dnia 6 V 1943 r. zgłosił się do Leszczyńskiego Witkowski i zapowiedział swoje powtórne wieczorne przyjsście po oddaniu do Orientela paki przywiezionych materiałów „N”. Wieczorem gestapo powiadomione o jego przybyciu zaarrestowało go, a razem z nim Leszczyńskiego i jego teścia Kodrzyckiego. Lesz-

95

Zawacka E., Leszczyński Tomasz, [w:] S.B.K.P. 1838-1845, pod red. Anny Zaknewskiej, Elżbiety Kawackiej, Toruń 1998, t. 4, s. 35-36.

czyńskiego po śledztwie przeprowadzonym w Toruniu, Bydgoszczy i Poznaniu przewieziono 24 X 1943 r. do obozu Mauthausen i nadano nr obozowy 38693. Uwolniony w maju 1945 r. powrócił do Torunia w 1946 r. Pracował jako magazynier hurtowni „Społem” w Toruniu. Zmarł 26 III 1974 r. w Toruniu i tam pochowany.

AP Toruń, Akta ZBoWiD spis 3 nr 191, AP AK, T.: Filipski J., Jagielska I., Krajewski J., Leszczyńska H., Leszczyński T., Witkowski T.; Komorowski K., *Leksykon...*; Nowak - Jeziorański J., *Kurier z Warszawy*, Londyn 1978, passim (tu błędna data aresztowania Witkowskiego 1 V zamiast 7 V 1943 r.)

Elżbieta Zawacka

Trzydzieści lat minęło od śmierci Tomasza Leszczyńskiego, aktywnego konspiratora Armii Krajowej w Toruniu. Był człowiekiem skromnym, bardzo czynnym i ruchliwym, tym dotkliwiej musiał odczuwać swoje trwałe kalectwo, wyniesione z obozu koncentracyjnego w Mauthausen. Nie aflował się jedną swoim cierpieniem ani zasługami. Podobnie jak jego żona, Helena.

Tomasz Leszczyński urodził się 8 grudnia 1902 r. w Oświęcimiu, a szkołę powszechną ukończył w Krakowie, gdzie też zdobył zawód ślusarza mechanika. Służąc od 1923 w wojsku, ukończył szkołę podoficerską w 2 PAL w Klecach i następnie jako podoficer zawodowy został przeniesiony do Dywizjonu Pomiarów Artylerii 31 PAL, stacjonującego na Rudaku w Toruniu. Był tu instruktorem w Szkole Podoficerskiej Ośrodka Zawodowego Artylerii. W 1928 roku ożenił się w Toruniu z Heleną z domu Kodrzycką (ur. 17 października 1910 r. w Gałczewku, pow. wąbrzeski) i związał się z tym miastem na zawsze.

W ruchu oporu

Chłonny wiedzy i odczytany (zgrupował wiele książek), ukończył 6 klas gimnazjum i przygotował się jako eksternista do matury. Rozwijał w wojsku działalność kulturalną, był kreatorem i aktorem toruńskiego amatorskiego teatru wojskowego. W stopniu ogniomistrza brał udział w obronie Warszawy. Po powrocie z niewoli, od 1940 r. pracował jako ślusarz w warsztatach komin-dantury poligonu (Truppenun-

Kolumnę „Dzieje i ludzie”
redaguje
STANISŁAW FRANKOWSKI

Ukrywali w Toruniu Nowaka-Jeziorańskiego

Tomasz (1902-1974) i Helena (1910-1985) Leszczyńscy

Helena Leszczyńska

ebungsplatz), która mieszkała się w koszarach na Stawkach w Toruniu. Włączył się do walki podziemnej, nawiązując kontakt z czynnymi już tam kolegami z zawodowego korpusu podoficerskiego i uczestniczył w akcjach małego sabotażu (powodowanie awarii sprzętu wojskowego, remontowanie w warsztatach poligonowych).

W kwietniu 1941 r. podjął działalność konspiracyjną w słacie prasy podziemnej i instrukcji AK. W domu Leszczyńskich przy ul. Strzałowej 12 mieszkali z nimi tylko matka Tomasz i rodzice żony; piętro nie było wykończony, więc Niemcy nie zajęli za mało dla nich atrakcyjnego domu. Był tu magazyn rozdziałczy „Biuletynu Informacyjnego” AK, gazetki „Orzel

Biały”, materiałów akcji „N” oraz punkt kontaktowy, w którym goszczili m.in. sławny kurler Jan Nowak-Jeziorański. 6 maja 1943 r. przybyło do Leszczyńskich gestapo i aresztowało w założonym „kotle” przedstawiciela KG AK na woj. zachodnie, Stanisława Witkowskiego („Zbika”), a wraz z nim Tomasza Leszczyńskiego i jego teściową Janą Kodrzycką (1889-1965). Osadzono ich na Walech. Kodrzyckiego (zgrzywał osobę niespełna rozumu) po pewnym czasie zwolniono, a Leszczyńskiego, po śledztwach w Toruniu, Bydgoszczy i Poznaniu, przewieziono 24 października 1943 r. do obozu koncentracyjnego w Mauthausen-Gusen. Wykonywał tam katorżniczą pracę w kamieniołomach. Sparaliżowany, cudem ocalał życie. Miał całkowity bezwład nóg, stał się kaleką, do końca życia nie chodził sprawnie.

Lączniczka AK

Dzielnie wspierała działania konspiracyjne męża, wychowująca syna i córkę, pani Helena. Działała także samodzielnie, nawet po uwięzieniu męża w obozie; była łączniczką, opiekowała się kurierami AK, którzy zatrzymywali się w ich domu; wysyłała też przygotowane przez AK listy propagandowe do Niemców (tzw. akcja „N”). Na początku 1943 r. złożyła przysięgę pod ps. „Janka” i przeszła przeszkolenie sanitarne w komórecie AK. Zachowała się przytomnie w

angażowała się w prace konspiracyjne.

Po wyzwoleniu 5 maja 1945 r. obozu Mauthausen, Tomasz Leszczyński poddał się najniebezpieczniejszemu leczeniu i wrócił w 1946 r. do Torunia. Przez rok jeszcze poruszał się tylko w wózku inwalidzkim. Od 1947 r. pracował jako kierownik sekcji oparkowej w „Społem”; jeździł jako tako rowerem, miał kłopot największy z ruszeniem i zatrzymaniem się. Był, mimo kalectwa, pogodny, dowcipny i życzliwy ludziom. Pasjonował się nowościami nauki (wierny czytelnik „Probleatów”) i pożerał książki. Zmarł 26 marca 1974 r. w Toruniu i został pochowany na Stawkach.

Pogodna i życzliwa

Helena Leszczyńska od wyzwolenia w 1945 r., była na Stawkach kierowniczką sklepu Toruńskiej Spółdzielni Spożywców, a od 1951 r. do przejścia na rentę w 1958 r., była szwaczką w Toruńskich Zakładach Przemysłu Odeńczego. Mimo nieszcześnie była pogodna i życzliwa ludziom; po śmierci męża zamieszkała na Rubinkowie, przy ul. Rydygiera; słuchała chętnie muzyki poważnej, nadawanej przez stację radiową Europy. Zmarła 29 sierpnia 1985 r., została pochowana w Toruniu obok męża na cmentarzu przy ul. Włocławskiej.

Tomasz i Helena mieli syna Leszka (ur. 1930, matura w Liceum im. Kopernika w Toruniu w 1950 r., skończył biologię i doktoryzował się na UMK, był pracownikiem naukowym Instytutu Rybnictwa Śródlądowego w Olsztynie, zmarł 2 czerwca 1974 r., pochowany w Olsztynie) oraz córkę Krystynę, zamężną Guzc (ur. 1941, mgr filologii polskiej, nauczycielka w Szczecinie, zmarła 2 marca 2004 r.).

ZEFIRY JĘDRZYŃSKI

Tomasz Leszczyński

czasie „koldy” w ich domu. Wykorzystała pretekst, że gestapowcy nakazali jej spalić polskie książki znajdujące się w mieszkaniu; wynosiła więc w wiadrach schowaną w piwnicy „bibułę”, kładła na wierzach książki i przynosiła to swej teściowej, która spalała wszystko w piecu kuchennym. Niedopalone kartki „bibuły” ulatniały się z kominem, więc Helena nakazała synowi wdeptywać je w ziemię ogródka, pod pretekstem skocznej zabawy z małą siostrzyczką. Aresztowana na następnego dnia po założeniu „koldy”, była pół roku więziona na Walech; pomagała więźniom, przynosiła grypsy, wykonując w więzieniu pracę sprzątaczką. Po zwolnieniu w październiku 1943 r. (znaną wala, że żyła w separacji i nie wchodziła o konspiracji męża) nadal

„Nowasi” 31.05.2004r.

Dla nas to był „Zych”, a nie Jan Nowak

Ludzie. Odszedł ten, który kochał Polskę z bliska i z oddali. W czasie wojny bywał też w Toruniu.

Przez całe swoje życie był głosem i sumieniem wolnej Polski

W czwartek wieczorem w jednym z warszawskich szpitali zmarł Jan Nowak-Jeziorański. Miał 92 lata.

- Jan Nowak-Jeziorański oddał zupełnie niewymierne zasługi Polsce, polskiej konspiracji, a także polskiej historii - ocenia torunianka, dawna łączniczka Armii Krajowej, jedyna kobieta wśród „cichociemnych”, ptk prof. Elżbieta Zawacka, pseudonim „Zo”. - Dla nas w AK to był „Zych”, a nie żaden Jan Nowak-Jeziorański. Potrafił przekazać w tak umiejętny i przemawiający do wszystkich sposób informacje, które dla nas, tu w kraju były niedostępne. Podtrzymywał nas na duchu.

Zawacka, po upadku powstania warszawskiego, pomogła Janowi Nowakowi-Jeziorańskiemu dotrzeć do Londynu.

- Musiałam najpierw odbudować placówkę w Krakowie. Potem z Krakowa stworzyłam tzw. szlak szwajcarski. Żeby było mu łatwiej jechać - bo

samotny mężczyzna nie miał szans na pokonanie całej Europy bez zatrzymania - pojechał z łączniczką „Gretą” (Jadwiga z Wolskich, żona Nowak-Jeziorańskiego, z którą wziął ślub w powstającej Warszawie). Mieli wyrobione paszporty, że jadą do Niemiec na roboty - wspomina prof. Zawacka.

- Eskortowałam ich do granicy ze Szwajcarią. Mieli pokonać pewien kawałek trasy na rowerze. Niestety, okazało się, że „Zych” nie umie jeździć. A ja przygotowałam rowery. To zabawny incydent, ale zawsze prosił, żeby o nim nie wspominać, bo trochę się tego wstydział. Zdolał przekraść się przez granicę i dotarł w końcu do Londynu - dodaje jedyna „cichociemna”.

Jan Nowak-Jeziorański jako kurier był parę razy w czasie II wojny światowej w Toruniu.

Jak pisał w „Nowościach” w ub. roku Zefiryn Jedrzyński, sławny kurier odwiedził między innymi dom

Tomasza i Heleny Leszczyńskich przy ul. Strzałowej 12. Mieścił się tu konspiracyjny magazyn rozdzielczy „Biuletynu Informacyjnego” Armii Krajowej i materiałów Akcji „N”.

W maju 1943 r. gestapo wpadło na trop konspiratorów i uwięziło ich w kocioł. Aresztowali m.in. Tomasz Leszczyńskiego. O swoim krótkim pobycie w Toruniu w domu Leszczyńskich wspomina sam Jan Nowak-Jeziorański w książce „Kurier z Warszawy”.

Po dotarciu w 1944 r. do Londynu początkowo pracował w rozgłośni BBC. W latach 1952-76 był dyrektorem Rozgłośni Polskiej RWE.

Po przejściu na emeryturę osiedlił się w USA. Od 1989 r. często przebywał w Polsce. Opublikował trzy książki wspomieniowe: własnie „Kurier z Warszawy”, „Wojna w eterze” i „Polska z oddal”. (PAP, sf)

► **Komentarz strona 2**
► **Kraj strona 4**

„Nowości” Toruń 22 I 2005

(nie dołączył) f

Pami. film

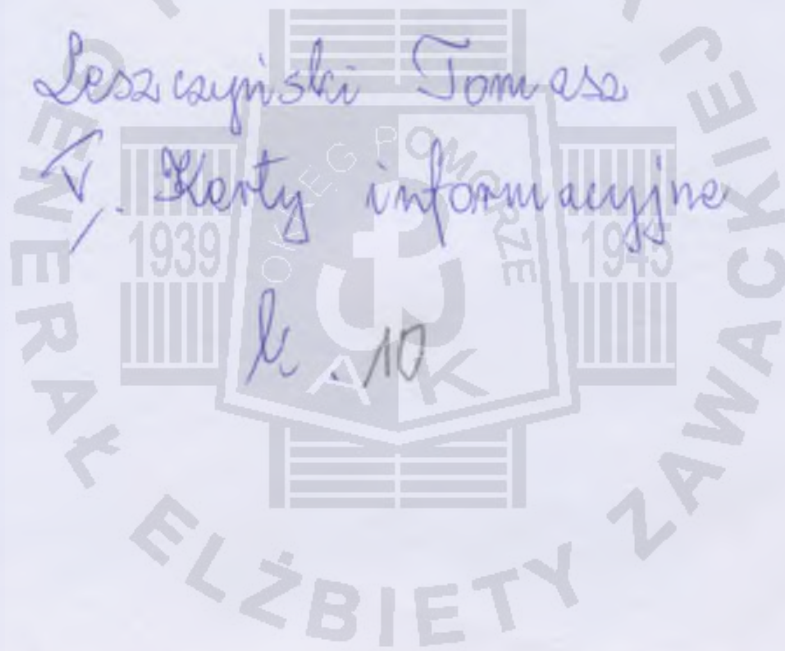
T. M. 1225/2040 Pom.

Tomii

Leszczyński Tomasz

✓ Karty informacyjne

l. 10

++ 1975 Lenyrynskie Tomany
męz Heleny

Tomni
PK B3P

miasteczko Podgórze ul. Strzalsowa 8
pracował przed wojną jako podoficer
w SPOŻ (składe podoficerska - ośrodek zarobkowy)
na Rudawku; zwyczaj Rosimira Jankowskiego
z Płk.

Do niego przysięgali z konspiracją
lipnowską (przewodniczącym POŻ)
z kłótkami w 1942 r.

Lenyrynskie został aresztowany styczniem 1943 r.
w powrocie z lipnem z około 20 osobami
w im. Kwajewski został też podoficer z Płk.
Lenyrynski byłoby miał w kieszce spis 20 nazisk
do brzojcznika; spis był

11

Torun
AK

Tomasz Leszczyński

- ogrodnik 1. Dywiz. Pomiarów na Stawkach
- pracował w czasie okupacji jako słusarz w kopalni na Rudaku
- mieszkał przy ul. Stawskiej nr 12 w wotarynym domu w Toruniu
- w 1940r. wzięty przez chorążego Rucha do konspiracyj
- posiadał odzież zimną & obuwie w Mauthausen
- podał wzywaniu dla ZBOWiD, że należał przed wojną do PPS (polskiej & Krakowa)
- w czasie okupacji należał do GAK (tak podał dla ZBOWiD)
- wzięty do współpracy ze "śbikami" w końcu 1942r. (c.d. b. 21)

Tomasa Leszczyński

- "Żbiki" przywoził ogromne paki gazetek - które adu-
wali po niemiecku listy (do Gdańska), adresy zdobył z
Księgark telef. listy walcuano do okazynek pocztow. w Tomie
T. L. przywoził polskie gazetki "Czerw. Białe" "Dzielnicy
Inform." z Lipna, Siepca.
- aresztowany w swoim mieszkaniu 6.05.43. razem z
Kujawskim, Bortuśkim w kaw. spi. Lipnowskim oraz Józefem
- wólcik z obodu Górnym. Dąbów. Makrelem

Prof. T. H. Leszczyński k. 1/2
Londonia pod 515 Prow.

MB.

T

Forin
AK4

Leszczyński, Tomasz
uraz 1943
aresztowany przez gestapo razem
z Witkowskim. U nich znaleźli spis
pseudonimów. Leszczyński udawał
adresy P-miu i towarzyszy, których
aresztowali.

ul. M-2PO - A. Kozimowski, str. 2 i 1

Torun
AK PZP 5

Leszczyński Torun "Lemur"

zob. Kalendarz z Włocławka str. 68, 69, 76 190

Melanie dla "Zbitych" Włocławskiego

1939
III WK

1945

w jego miejscu nam roboty awantury 1. V 1943 +
Zbity (Włocławski). Razem z rodziną w Toruniu w 442.
cała rodzina Leszczyńskich.

raport pracy w PZP z Japolskim

Tomii 6
Akeja "N"

LESZCZYŃSKI ps: Lerner", "Mikołaj", "Grot"

podoficer z Tomii 6, którego mianowanie było
melną dla krusznicarza Aleksi IV - Zdrinara
Jana Nowaka Jeronimskiego i Stanisława Witkows-
kiego ps: Żbik". Pomagał formułom krusznicarom
Akeji "N" - Karimienowowi Orientalowi. Przystąpił do
Wolubisty, jednak sławił się uszczelnieniem, a nie nadal
Polakom. Zapisał się to w miejscu.

Źródło: Nowak - Jeronimski Jan, Kłopot z Hanami. - Kwa:
Spis. Sm. Łyda, "Znak", 1989, 69, 140.

Azak. 90

1975
H

Toruni⁷

Sk

Leszczyński Tomasz

podoficer p. Art. Toruń-Redyń

Inf. 201 (Stanisław Witkowski)

list z 26. V 88 nr 129/1988

współpracownik do akcji w ramach
z Działem; Alfonsa Węto-
rowskiego

M-273

10122

8

deszczynski

Wp. A. Szycha: organizował na teren
przebiegi Wistny tajną organizację (Ad?)
Zej zjout był luotli, litoś zdrađci
organizatora i następnij masowe are
towanie

inf ro rel A. Szycha MT/HN/D/26 -
Kurz Asep. Torun

Tomi 9

Leszczynski Tomasz ps. Leszcz

W liście do Ewy "Zo" podaje, że Leszcz podał w swojej relacji, że należał do PAL'u. O toż mało kto z nas wiedział jak się organizacja do której należymy nazywa. Nie mówiło się o tym a nawet często podawało się inną nazwę, po prostu dlatego by w razie aresztowania nie naprowadzić Gestapo na ślad. Gdyby Leszcz należał do PAL'u, nie miał by kontaktu z Zychem (Jezioranski) ani ze Zbikiem, którzy byli członkami AK. Wszelkie kontakty jakie posiadali były z AK.

Gwa
45

14-1-95

Podoficerowie Szendrichowski, Kalinski, ¹⁰ Fumcaubacki
i Leszczyński tak jak wielu z nas nie miało
warunki organizacji. Celowo nie podawano by
w razie wątpliwości nie naprowadzić Gestapo na ślad.
Wątpliwości mieli do AK, do Leszczyńskiego
przyjeżdżali kurierzy z komórkami akcji. N^o z biblioteki
które zostawiali u Leszczyńskiego. M. i. był
zuch (Krzysztof Jeronimski vel kpt Jan Nowak)
oraz aresztowany u ich mieszkaniu kolejan
Witkowski ps. Żbik.

Jan Nowakowski - Jusielski
Ewa

5-10-1995

Jeszczyński Tomasz

